

Egy rendkívüli húsvét története; illetve hogyan zajlik egy ünnep karanténban

Nevelőszülői családuknak jelenleg öttagú; két fiú nevelt gyermekünk, illetve az utógondozásból kikerült, de velünk lakó nagylányunk alkotják. Mindnyájan más vérmérsékletűek vagyunk, így mindenki másképp fogadta a karantén elrendelését, illetve annak szabályait. De a Húsvét közeledtével próbáltunk arra koncentrálni, hogyan is fog majd lezajlani ilyen körülmények között. Vallási szempontból is vegyes családot alkotunk, van közöttünk római katolikus, görögkatolikus, és református, de mindnyájan a katolikus szokás szerint tartjuk a húsvéti ünnepet, és az előkészületeket. Ez úgy alakult ki, hogy a férjem katolikus és Forróról származik. Az eltelt 33 év alatt kialakultak az ünneppel kapcsolatos szokásaink, melyet most a koronavírus járvány felülírt.

Első gondolatuk a gyerekeknek az volt most mi lesz, hogyan zajlik majd az életünk. Férjemmel együtt mondtuk nekik, mi sem élünk még át ilyen helyzetet, de megpróbáljuk ünnepivé tenni Krisztus feltámadását ezen körülmények között is. Lelkileg nehéz volt a ráhangolás a nagyhétre, illetve a húsvétra, mert a médiából jött hírek kissé megbénítottak mindnyájunkat. Mi a férjemmel a veszélyeztetett csoportba tartozunk, Pista a maga autista módján félt a vírustól, nehogy elkapja, Bence a szabályok elfogadása ellen tiltakozott, Barbi az itthonról végzett munka kezdeti nehézségeivel küzdött. De igyekeztünk az elmúlt évek alatt kialakult szokásainkat most is megtartani. Gondolok itt például a böjtre. Szerencsére nem szeretek közvetlenül az ünnepek előtt vásárolni, így már húsvét előtt két héttel bevásároltunk a lányommal. Így minden meg volt, amit az ünnepi asztalra szántunk. Kissé szomorúan sütöttünk, főztünk együtt, de így is elkészült mindenki kedvence. Sajnálunk, hogy ez évben Húsvétvasárnap nem vihettük az ünnepi étkeket szentelésre, ami még sosem maradt el, az évtizedek alatt ezt mindig megtettük a lányokkal, hogy bár Fulókércs Szebenye-pusztán lakunk, Húsvétvasárnap reggelén ünnepelőbe öltözve vittük az ünnepi ételeket - sonka, tojás, kalács, alma - a csak Húsvétkor használt kosarunkban. Húsvéthétfőn a tévé által közvetített misét néztük meg közösen. Elmaradt a fiúk locsolkodása is a szomszédban lakó idős néniknél, akik minden évben örömmel fogadták őket. Bence nagy bánatára nem mehetett volt osztálytársaihoz, rokonaihoz. Most a rokonokat telefonon és interneten kerestük meg. Velük együtt azt szeretnénk, ha véget érne ez a súlyos, egész világot érintő járvány. Jó volna, ha 2021 húsvétján már csak egy rossz emlék lenne ez. Ehhez mi emberek kevesek vagyunk, reméljük főntről is érkezik segítség, valamilyen csoda, ami segíti a tudósokat abban, hogy megtalálják az ellenszerét. A bezártságot mindenki nehezen viseli, nekünk az a szerencsénk, hogy ahol lakunk, egy kéthektáros területünk van, ahol Barbi a munkája befejezése után futhat, Pista kocog mellette, míg Bence állandóan jöhet-mehet, nem kell egész nap a négy fal között ülniük. Az internetes oktatás szokatlan, és nehézkes a túlterheltség miatt. Nálunk a mobil telefonoknak sincs szuper vételük. Szokatlan nekünk felnőtteknek a maszkok, kesztyűk viselése, ha kimozdulunk, és az állandó fertőtlenítés, de már lassan belerázódunk, reméljük, minél hamarabb elmúlik a járvány és minden visszazökken a régi kerékvágásba.

Csehovics Gáborné (nevelőszülő)